

Po časopisech.

Oprávnění zastupovati před soudy v Protektorátu.

Pod názvem »Úprava německého soudnictví na území Protektorátu Čechy a Morava« píše Dr. Marie Pi-voňková ve Všehrdu č. 5/1939:

V Protektorátu Čechy a Morava se zřizují němečtí notáři, pro které platí říšské notářské předpisy.

Právní zástupci (advokáti a obhájci), kteří vystupují před německými soudy v Protektorátu Čechy a Morava, musí býti u některého z těchto soudů zvláště připuštěni. Tohoto připuštění nepotřebují právní zástupci v řízení před úředními soudy a obhájci, kteří jsou již připuštěni u některého soudu v Říši mimo území Protektorátu.

Právní zástupci, kteří mohou vystupovati před soudy Protektorátu, mohou před německými soudy v Protektorátu zastupovati a obhajovati jen osoby neněmecké státní příslušnosti a jen na základě zmocnění, které jim do odvolání může udělit říšský ministr spravedlnosti.

Je otázka, zda mohou právní zástupci německé státní příslušnosti, kteří jsou připuštěni u některého německého soudu v Protektorátu, zastupovati a obhajovati před soudy Protektorátu. Tuto otázku citované nařízení říš. ministra spravedlnosti neřeší, avšak z předpisů advokátního řádu (§ 1) se podává odpověď záporná (nejsou státními občany Protektorátu). Totéž platí o notářích (§ 6 notářského řádu).

K této citaci je nutno upozorniti, že v době, kdy článek byl psán, nebylo autorce ještě známo, že podle nařízení říšského ministra vnitra z 25. dubna 1939 o nabytí německé státní příslušnosti dřívějšími státními příslušníky československými, kteří mají německou národní příslušnost, němečtí státní příslušníci mající bydliště v Protektorátu Čechy a

Morava mají také práva státních příslušníků Protektorátu Čechy a Morava. Tato norma podle zásady »Deutsches Recht bricht das tschechische Recht« aroguje otázku řešenou advokátním řádem tím způsobem, že připouští k výkonu advokacie i osoby, které nejsou státními občany Protektorátu, jsou-li to němečtí státní příslušníci, mající v Protektorátu Čechy a Morava pouhé bydliště. Jelikož toto řešení nelze vyvoditi z výnosu Vůdcova ze 16. března 1939, jest tento případ novým dokladem, že výnos jest pouhou směrnicí a jest měněn (>doplňován<) jinými povoláními orgány říšskoněmeckého právního řádu.

Pojišťovací předpisy o neariích.

Finanční Zpravodaj, na nějž jsme již několikrát upozornili, otiskuje důležité nařízení ministerstva vnitra č. 18.623/1939-16 tohoto znění:

»Nařízení min. vnitra č. 18.623/1939-16 soukr. pojišťovnám, representacím cizozemských pojišťoven a menším, vzájemně pojišťovacím spolkům.

Z podnětu příslušných míst nařizuje se toto:

A. V oboru pojištění životního a úrazového:

Čl. 1. Jestliže pojistník nebo osoba z jiného důvodu oprávněná ze smlouvy pojistné (na př. cessionář pojistky, vinkulační věřitel, neodvolatelně obmyšlený), žádá na pojistiteli, aby poznamenal v pojistce nebo dodatkem k ní postup nebo vinkulaci nebo jakoukoliv změnu v obmyšleci doložce, smí pojistitel vyhověti takovému příkazu jen tehdy, není-li příkaz dávající pojistník nebo osoba z jiného důvodu oprávněná ze smlouvy pojistné, Žid.